

"Hazret-i Ömer (Radiyallahu Anh), o Süfyan'ın en çok beğendiği ve takdir ettiği ve çok defa ondan senâkârâne bahsedeceği bir memdûhu Hazret-i Ömer'le çıkmış..." Burayı açıklar mısınız?

"ÜÇÜNCÜ KÜÇÜK MESELE"

"Medâr-ı ibret üç hadisedir."

"Birinci hadise: Bir zaman, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Ömer Radiyallahu Anh'a Yahudi çocukları içinde birisini gösterdi, "İşte sureti" dedi. Hazret-i Ömer Radiyallahu Anh, "Öyleyse ben bunu öldüreceğim" dedi. Ferman etti: "Eğer bu Süfyan ve İslâm Deccalı olsa, sen öldüremezsin; eğer o olmazsa, onun suretiyle öldürülmez."

"Bu rivayet işaret eder ki, onun sureti, hâkimiyeti zamanında çok şeylerde görüneceği gibi, kendisi Yahudiler içinde tevellüt edecek. Gariptir ki, onun suretindeki bir çocuğu katledecek derecede ona hiddet ve adavet eden Hazret-i Ömer (Radiyallahu Anh), o Süfyan'ın en çok beğendiği ve takdir ettiği ve çok defa ondan senâkârâne bahsedeceği bir memdûhu Hazret-i Ömer'le çıkmış."(1)

Bu hadisin devamı ve teferruatı hadis kaynaklarında şu şekilde nakledilmiştir:

(4979) İbnu Ömer RA anlatıyor: "Ömer İbnu'l-Hattab RA, ashabtan bir grup içerisinde Resûlullah AS'la birlikte İbnu Sayyâd'a doğru gittiler, Onu, Beni Megâle şatosunun yanında çocuklarla oynar buldular. O sıralarda bülûğa yaklaşmış durumdaydı. İbnu Sayyâd, AS, eliyle sırtına vuruncaya kadar (onların geldiğini) hissetmedi. AS, omuzuna vurup:

"Benim Allah'ın Resûlü olduğuma şehâdet ediyor musun?" diye sordu. İbnu Sayyad ona bakıp:

"Şehadet ederim ki, sen ümmilerin peygamberisin!" dedi. İbnu Sayyad da Resulullah'a:

"Sen, benim Allah'ın Resulü olduğuma şehadet eder misin?" dedi. AS onu reddetti ve:

“Ben Allah’a ve O’nun resullerine iman ettim!” buyurdu ve sonra sordu:

“Pekiyi, ne görüyorsun?”

“Bana bir doğru sözlü (sadık), bir de yalancı (kâzib) gelmektedir.” diye cevap verdi. Bunun üzerine AS:

“Sana bu iş karıştırıldı! (Sıdkı kizb; kizbi sıdk ile karıştırıyorsun)” buyurdular. Sonra da AS ona:

“Ben senin için (içimde) bir şey sakladım (bil bakalım!) dedi. İbnu Sayyad:

“O dumandır!” diye cevap verdi. AS:

“Sus, sen kendi kadrini hiçbir vakit aşamayacaksın!” buyurdular. Bunun üzerine Hz. Ömer RA:

“Ey Allah’ın Resulü! Bana müsaade buyurun şunun boynunu vurayım!” dedi. AS da:

“Eğer (Deccal) bu ise, sen ona musallat edilecek değilsin, eğer bu Deccal değilse onu öldürmekte sana bir hayır yok!” buyurdular.”(2)

Tirmizi, “Ben senin için (içimde) bir şey sakladım (bil bakalım!)” sözünden sonra şu ibareyi ilave etti: “Onun için (içinde) “O halde semanın apaşikâr bir duman getireceği günü gözetle (Habibim)”(Duhan, 44/10) ayetini gizlemişti.”

(4980) Hz. Cabir RA anlatıyor: “İbnu Sayyad, Harre savaşı sırasında kaybedildi.”

Hazreti Ömer (ra) deccale karşı çok şiddetli ve sert olmasına karşın, deccalin en sevdiği ve sözlerini kullandığı İslam şahsiyeti Hazreti Ömer (ra) olduğu beyan ediliyor. Tabi burada Hazreti Ömer (ra)’in şiddetle tahkir ettiği şahsiyet, bizzat deccalin kendisi değil, onun suretine benzeyen bir Yahudi çocuğudur. Ona benzeyen birisine böyle şiddet gösteren Hazreti Ömer (ra), elbette deccalin şahsiyetine karşı daha şiddetli ve müntakim olacaktı.

Yine İbn-u Sayyad hakkında bir rivayette ona soruyorlar, sen deccal misin, o da cevaben ben deccal değilim, zira deccal hicaz bölgesine giremeyecek, ben hicaz bölgesindeyim, deccalin çoluk çocuğu olmayacak, benim çoluk çocuğum var diyerek, soranlara bu şekilde mukabelede bulunuyor. Bu da deccalin kim olduğu hakkında önemli iki işarettir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sualar, Beşinci Şua İkinci Makam.](#)

(2) bk. *Buhari, Cenaiz 80, Şehadat 3, Cihad 178, Edeb 97; Müslim, Fiten 85, 95, (2924, 2930); Ebu Davud, Melahim 16, (4329); Tirmizi, Fiten 63, (2250), 56, (2236).*